

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
เรื่อง การดำเนินคดีแพ่งกับบริษัท สวนสัตว์เปิดซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท จำกัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขอประกาศให้ทราบทั่ว

ด้วยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ได้มีมติให้ดำเนินคดีแพ่งแก่บริษัท สวนสัตว์เปิดซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท จำกัด เพื่อบังคับให้ชดเชยค่าเสียหายให้กับผู้บริโภค เป็นเงินจำนวน ๖๐๖,๕๒๗ บาท (หกแสนหกพันห้าร้อยยี่สิบเจ็ดบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย และให้รวมถึงผู้บริโภคอื่นๆ ที่จะมาร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติมเข้ามาภายหลัง ซึ่งมีลักษณะเรื่องทำนองเดียวกัน หากภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพของนิติบุคคลที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีมติให้ดำเนินคดีเปลี่ยนแปลงไป โดยมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลและแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี กรณีนี้ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคดำเนินคดีแก่ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้นในฐานะที่เป็นผู้แทนของนิติบุคคลต่อจากนิติบุคคลที่กระทำละเมิดสิทธิผู้บริโภคตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

บัดนี้ ศาลจังหวัดกาญจนบุรี ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ ให้บริษัท สวนสัตว์เปิดซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท จำกัด ชำระเงินให้แก่ผู้บริโภค จำนวน ๓๒๘,๒๖๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จกับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยส่วนที่โจทก์ได้รับยกเว้นนั้นให้จำเลยนำมาชำระต่อศาลในนามของโจทก์ เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ชำระตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี ส่วนค่าทนายความให้เป็นพัวดังปรากฏตามคำพิพากษาศาลจังหวัดกาญจนบุรี คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๗๗๓๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๖๒๔๓/๒๕๖๒

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายพิษเนศ ตะปวง)

รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๓๑)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

คดีหมายเลขคำที่

ผบ.๗๗๓๖/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

ผบ.๖๒๔๗/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดกาญจนบุรี

วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความแพ่ง

ระหว่าง { คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โจทก์
บริษัทสวนสัตว์เปิดซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท จำกัด จำเลย

เรื่อง ละเมิด

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

ผู้บริโภคร่วมครอบครัวไปใช้บริการเที่ยวชมสวนสัตว์ของจำเลยและให้อาหารยีราฟบนรถโดยสารที่จัดเตรียมไว้โดยเสียค่าธรรมเนียมตามคำโฆษณาของจำเลย ขณะผู้บริโภคลำงให้อาหารยีราฟยีราฟหลายตัวได้ยื่นหัวและคอเข้ามาในรถโดยสารผ่านทางหน้าต่างซึ่งเปิดทิ้งไว้หลายบานเพื่อกินอาหารจากนักท่องเที่ยว โดยไม่มีพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของจำเลยคอยควบคุมดูแลยีราฟมิให้รุม รถโดยสาร และไม่มีการป้องกันยีราฟมิให้ทำร้ายผู้บริโภค ยีราฟของจำเลยมีลักษณะอาการหิวและรุมแย่งกินอาหารที่ผู้บริโภคถืออยู่จนถาดอาหารหล่นลงพื้นและสะบัดคอและหัวอย่างแรงเพื่อแย่งกันกินอาหาร ทำให้หัวของยีราฟกระแทกผู้บริโภคอย่างแรงจนล้มลงตกบันไดประตูดโดยสาร เป็นเหตุให้กระดูกต้นแขนขวาบริเวณหัวไหล่และกระดูกหน้าแข้งบริเวณใต้เข่าขวาของผู้บริโภคหัก ต่อมาผู้บริโภคได้ร้องเรียนเรื่องที่

/เกิดขึ้น

- ๒ -

เกิดขึ้นต่อโจทก์ โจทก์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วเห็นว่าการกระทำของจำเลย เป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค โจทก์จึงแจ้งให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๖๐๖,๕๒๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายให้แก่ผู้บริโภค แต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้บริโภค จำนวน ๖๕๑,๒๖๘.๗๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๖๐๖,๕๒๗ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแก่ผู้บริโภคแล้วเสร็จ

จำเลยให้การว่า จำเลยมิได้ประมาทเลินเล่อปล่อยให้ยิราฟทำร้ายหรือทำให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค จำเลยประกอบธุรกิจสวนสัตว์โดยมีระบบการดูแลความปลอดภัยมีการแจ้งข้อปฏิบัติในการชมสวนสัตว์ และมีพนักงานของจำเลยให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยว จำเลยเปิดให้บริการสวนสัตว์และกิจกรรมให้อาหารยิราฟเป็นระยะเวลานานกว่า ๑๕ ปี ไม่เคยมีนักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากยิราฟ ผู้บริโภคได้รับบาดเจ็บเนื่องจากมิได้ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอเช่นวิญญูชนทั่วไป และค่าเสียหายที่โจทก์เรียกร้องให้ผู้บริโภคนั้นเกินจากความจริง เพราะผู้บริโภคมีโรคประจำตัวทำให้มีสภาวะร่างกายไม่ปกติ แขนขาเล็กสีกว่าบุคคลทั่วไป ทำให้ได้รับบาดเจ็บมากกว่าปกติ ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังยุติได้ว่า จำเลยประกอบกิจการสวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์คที่อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ [REDACTED] ผู้บริโภคพร้อมครอบครัวไปใช้บริการท่องเที่ยวสวนสัตว์เปิดของจำเลย ขณะผู้บริโภครับบริการท่องเที่ยวชมสัตว์และกำลังให้อาหารยิราฟ ผู้บริโภคล้มตกบันได ประตูรถโดยสารทำให้ผู้บริโภครับบาดเจ็บกระดูกต้นแขนขวาบริเวณหัวไหล่และกระดูกหน้าแข้งบริเวณใต้เข่าขวาของผู้บริโภคหักตามภาพถ่ายหมาย จ.๘

/คดีมี

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประการแรกว่า จำเลยทำละเมิดต่อผู้บริโภคนหรือไม่ โจทก์มี [REDACTED] ผู้บริโภค และ [REDACTED] นิติกรสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นพยานเบิกความในทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ผู้บริโภคและบิดามารดาเดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์ค จังหวัดกาญจนบุรี ผู้บริโภคและครอบครัวซื้อบัตรเข้าชมสวนสัตว์ในราคาคนละ ๒๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ของจำเลยได้แนะนำให้ผู้บริโภคและครอบครัวซื้ออาหารสัตว์เข้าไปเลี้ยงสัตว์ภายในสวนสัตว์ด้วย ผู้บริโภคจึงซื้อผักผลไม้เพื่อเป็นอาหารเลี้ยงสัตว์อีก ๒๐๐ บาท จากนั้นผู้บริโภคและครอบครัวได้ขึ้นนั่งบนรถโดยสารขนาดเล็กที่สวนสัตว์จำเลยจัดเตรียมไว้ให้โดยมีพนักงานของจำเลยเป็นผู้ขับ ส่วนผู้บริโภคและครอบครัวเป็นผู้โดยสาร แต่ไม่มีนักท่องเที่ยวยื่นโดยสารรถไปด้วยขณะนั้นรถคันดังกล่าวเปิดหน้าต่างเอาไว้โดยไม่มีตะแกรงเหล็กหรือสิ่งปิดกั้นหน้าต่างรถ จากนั้นพนักงานจำเลยได้ขับรถพาผู้บริโภคและครอบครัวเข้ารับบริการเที่ยวตามโซนต่างๆของสวนสัตว์ ผู้บริโภคนั่งที่ริมหน้าต่างด้านขวาใกล้บริเวณทางขึ้นลงประตูของตัวรถ ส่วนบิดามารดาผู้บริโภคนั่งด้านหลัง เมื่อถึงโซนยีราฟที่เกิดเหตุผู้บริโภคสังเกตเห็นป้ายเตือนห้ามเปิดประตูหรือลงจากรถโดยสามารถให้อาหารผ่านช่องหน้าต่างเท่านั้น เมื่อรถโดยสารของจำเลยจอดภายในโซนยีราฟ ผู้โดยสารประมาณ ๗ ถึง ๘ ตัวเดินเข้ามาที่ข้างรถแล้วยื่นคอและหัวเข้ามาในรถโดยสารทางหน้าต่างที่เปิดไว้เพื่อกินอาหาร บิดามารดาและผู้บริโภคจึงให้อาหารยีราฟตามที่จำเลยโฆษณาว่าสามารถทำได้ ขณะนั้นยีราฟของจำเลยมีอาการหิวอาหารยื่นหัวและคอเข้ามาในรถทางหน้าต่างและรุมแย่งกินอาหารที่ผู้บริโภคถืออยู่จนถาดอาหารหล่นลงพื้น จากนั้นยีราฟสะบัดคอและหัวกระแทกผู้บริโภคอย่างแรง

/จนผู้

- ๔ -

จนผู้บริโภคล้มตกบันไดประตูรถโดยสารได้รับบาดเจ็บ แต่บิดามารดาผู้บริโภคไม่สามารถเข้ามาช่วยห้าม ยีราฟหรือช่วยเหลือผู้บริโภคได้ทันที เนื่องจากยีราฟยังแย่งกันรุมกินอาหารกีดขวางทางเดินภายในรถ หลังเกิดเหตุผู้โดยสารยังคงรุมกินอาหารที่หล่นกระจัดกระจายอยู่ในรถเป็นเวลานานพอสมควร ส่วนผู้บริโภคนอนได้รับบาดเจ็บอยู่บริเวณประตูรถ มารดาผู้บริโภคจึงแจ้งให้พนักงานของจำเลยขับรถออกไปจากที่เกิดเหตุ พนักงานขับรถจึงขับรถออกไปจอดที่ลานจอดรถของสวนสัตว์ แล้วมารดาผู้บริโภคได้โทรศัพท์ขอความช่วยเหลือ จากนั้นประมาณ ๑๐ นาที เจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยบ่อพลอย กาญจนบุรี เข้ามาช่วยเหลือนำตัวผู้บริโภคส่งโรงพยาบาลบ่อพลอย แพทย์ตรวจแล้วพบว่า กระดูกของผู้บริโภคแตกหักหลายแห่งจึงส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา ส่วนจำเลยมี [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจจำเลยเป็นพยานเบิกความว่า พยานเป็นบุตรของกรรมการผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทจำเลย ก่อนเกิดเหตุพยานทำงานเป็นผู้จัดการสวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์คของจำเลยนานหลายปี สวนสัตว์จำเลยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว มีป้ายแจ้งเตือนข้อปฏิบัติและข้อกำหนดในการสัตว์ระบู่ไว้ที่ห้องจำหน่ายบัตร บัตรเข้าชม และภายในรถโดยสาร พนักงานขับรถของจำเลยจะประกาศเตือนนักท่องเที่ยวตลอดเวลาที่นั่งรถชมสัตว์ กิจกรรมการชมและให้อาหารยีราฟเป็นจุดเด่นของสวนสัตว์จำเลยซึ่งเปิดดำเนินการมาประมาณ ๒๐ ปี ไม่เคยมีเหตุการณ์ยีราฟทำร้ายนักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากการให้อาหารยีราฟ ยีราฟไม่ใช่สัตว์ดุร้ายและไม่เคยทำร้ายนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวไม่ประสงค์จะให้อาหารยีราฟก็สามารถปิดหน้าต่างรถโดยสารได้เอง ในวันและเวลาเกิดเหตุพยานได้รับแจ้งจาก [REDACTED] พนักงานขับรถทางโทรศัพท์ว่า มีนักท่องเที่ยวหญิงตกบันไดรถโดยสารขณะจอดที่โซนชมยีราฟ [REDACTED] จึงขับรถออกมาจอดรอความช่วยเหลือที่ลานจอดรถหน้าสวนสัตว์ พยานออกไป [REDACTED] ที่ลานจอด

- ๕ -

ที่ลานจอดรถพบเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยกำลังช่วยเหลือ [REDACTED] ผู้บริโภคซึ่งล้มอยู่ตรงช่องบันไดรถโดยสาร มารดาผู้บริโภคแจ้งพยานว่า ผู้บริโภคล้มตกช่องบันไดขณะให้อาหารยีราฟ พยานสอบถาม [REDACTED] เพิ่มเติมจึงทราบว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อผู้ร้องยีราฟมุดหัวเข้ามาในรถโดยสาร ผู้บริโภคมีอาการตกใจแล้วลุกจากที่นั่งมายืนที่กลางรถโดยสาร แล้วเดินถอยหลังหนียีราฟที่ยื่นหัวเข้ามากินอาหารในมือของผู้บริโภคเนื่องจากผู้บริโภคมีร่างกายเล็ก ขาสีกว่าคนปกติ ทรงตัวไม่ดี ทำให้ผู้บริโภคพลัดตกลงมาที่บันไดรถ ยีราฟไม่ได้ใช้หัวชนหรือเหวี่ยงใส่ตัวผู้บริโภค ความเสียหายเกิดจากความประมาทไม่ใช้ ความระมัดระวังของผู้บริโภคเอง หลังเกิดเหตุเจ้าหน้าที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ๓ เดินทางมาทดสอบพฤติกรรมของยีราฟโดยนั่งรถโดยสารคันที่เกิดเหตุเข้าไปให้อาหารยีราฟพบว่า ยีราฟไม่มีอาการสะบัดหัวหรือทำร้ายคนที่ให้อาหาร เห็นว่า จำเลยเปิดให้บริการสวนสัตว์โดยมีบริการท่องเที่ยวชมสัตว์และให้อาหารยีราฟ จำเลยจึงย่อมเป็นเจ้าของและเป็นผู้ดูแลยีราฟผู้ร้องดังกล่าว เมื่อผู้บริโภคเบิกความยืนยันว่า ยีราฟสะบัดคอและหัวกระแทกผู้บริโภคขณะกำลังยืนให้อาหารยีราฟจนล้มตกบันไดประตูดรถโดยสารได้รับบาดเจ็บ ส่วน [REDACTED] พนักงานของจำเลยผู้ขับรถให้การต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ๓ ว่า ขณะเกิดเหตุยีราฟโผล่หัวไปตรงที่ผู้บริโภคนั่งเพราะผู้บริโภคถืออาหารอยู่คนเดียว ผู้บริโภคมีอาหารตกใจลุกมายืนตรงทางเดิน แล้วยีราฟยื่นหัวตามหาอาหารที่ผู้บริโภคถือไปด้วย จากนั้นผู้บริโภคก็ล้มตกบันได ตามบันทึกคำให้การ เอกสารหมายเลข ล.๑๐ ทางนำสืบของโจทก์และจำเลยจึงได้ความว่าผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ขณะกำลังเที่ยวชมและให้อาหารยีราฟบนรถโดยสารภายในสวนสัตว์ของจำเลย ความเสียหายของผู้บริโภคในคดีนี้จึงเกิดจากผู้ร้องยีราฟที่จำเลยเป็นเจ้าของและเลี้ยงดู

/ซึ่งประมวล

- ๖ -

ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๓๓ วางหลักให้เป็นหน้าที่ของจำเลยผู้เป็นเจ้าของฝูงยีราฟ จะต้องพิสูจน์ว่าได้ใช้ความระมัดระวังอันสมควรแก่การเลี้ยงรักษาตามชนิดและนิสัยของสัตว์นั้น แม้จำเลย นำสืบว่าฝูงยีราฟของจำเลยไม่ใช่สัตว์ดุร้ายและไม่เคยทำร้ายนักท่องเที่ยว สวนสัตว์จำเลยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวโดยติดป้ายแจ้งเตือนตามจุดต่างๆรวมถึงบนรถโดยสาร แต่ข้อความในป้ายเตือนของจำเลยตามภาพถ่ายเอกสารหมายเลข ๒ กลับไม่มีข้อความที่กล่าวถึงข้อควรระวังหรือวิธีปฏิบัติในการให้อาหารยีราฟอย่างปลอดภัย อีกทั้งจำเลยจัดกิจกรรมให้อาหารฝูงยีราฟมาเป็นเวลานาน โดยให้นักท่องเที่ยวขึ้นบนช่องทางเดินระหว่างที่นั่งบนรถโดยสาร ซึ่งเป็นพื้นที่แคบมีช่องว่างให้เคลื่อนไหวและทรงตัวไม่มาก จำเลยปล่อยให้ฝูงยีราฟยืนหัวและคอ เข้ามากินอาหารจากนักท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิดผ่านทางช่องหน้าต่างของรถโดยสารตามภาพถ่ายเอกสารหมายเลข ๕ จำเลยย่อมทราบถึงพฤติกรรมของฝูงยีราฟที่จะเคลื่อนไหวหัวและคอตามอาหารที่อยู่ในมือของนักท่องเที่ยว จำเลยจึงย่อมเล็งเห็นได้ว่าคอและหัวของยีราฟซึ่งเป็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่มีน้ำหนักและแรงปะทะมากจะกระทบถูกตัวผู้บริโภคจนล้มหรือได้รับบาดเจ็บได้โดยตรง การกล่าวอ้างว่าสวนสัตว์จำเลยเปิดดำเนินการมานานโดยไม่เคยเกิดเหตุ นักท่องเที่ยวได้รับอันตรายจากการให้อาหารยีราฟมาก่อนไม่ใช่เหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังว่าจำเลยได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วในการดูแลและจัดกิจกรรมการให้อาหารฝูงยีราฟซึ่งเป็นสัตว์ป่าขนาดใหญ่ เหตุละเมิดจึงเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ไม่ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่การเลี้ยงรักษาตามชนิดและนิสัยของยีราฟ จำเลยจึงต้องรับผิดชอบต่อผู้บริโภคตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๓๓ วรรคหนึ่ง

/คดีมี

- ๓ -

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยในประการต่อมาว่า จำเลยต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน แก่ผู้บริโภครหรือไม่ เพียงใด โจทก์มี [REDACTED] ผู้บริโภคเป็นพยานเบิกความว่า พยานสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น คณะบริหารการตลาดภาค ภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย SOUTHERN CROSS ประเทศ ออสเตรเลีย คณะบริหารการท่องเที่ยวและโรงแรม และมหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร คณะบริหาร การท่องเที่ยวและโรงแรม ภาคภาษาอังกฤษ พยานประกอบอาชีพรับจ้างเป็นล่ามแปลภาษาอังกฤษ ตามแต่จะมีผู้ว่าจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนครั้งละประมาณ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ บาท พยานมีรายได้เดือน ละประมาณไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท หลังเกิดเหตุพยานได้รับบาดเจ็บกระดูกต้นแขนขวาบริเวณหัวไหล่ และกระดูกหน้าแข้งบริเวณใต้เข่าขวาหักต้องเข้ารับการรักษาคือที่โรงพยาบาลบ่อพลอย โรงพยาบาล พหลพลพยุหเสนา และโรงพยาบาลพญาไท ๓ พยานชำระค่ารักษาพยาบาลรวมเป็นเงิน ๑๗๘,๒๖๓ บาท ค่ายาที่ซื้อนอกโรงพยาบาลจำนวน ๗๖,๒๖๔ บาท ค่าพาหนะเดินทางไปรักษาตัวจำนวน ๗๓,๗๐๐ บาท นอกจากนี้พยานขอเรียก ค่าขาดรายได้ในการดำรงชีพเป็นเวลา ๘ เดือน ๑๔ วัน ในอัตราวันละ ๓๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๗๘,๓๐๐ บาท และค่าทุนทุกข์ทรมาณระหว่างเจ็บป่วยและค่าเสียสมรรถภาพดำรงชีวิต ในการใช้ชีวิตประจำวันจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖๐๖,๕๒๗ บาท ส่วนจำเลยมี [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจจำเลยเป็นพยานเบิกความว่า ผู้บริโภคเลือกวิธีรักษากระดูกที่หักด้วย การรอให้กระดูกเชื่อมติดกันเองซึ่งใช้ระยะเวลารักษานานและมีค่ารักษาพยาบาลมากกว่าวิธีการผ่าตัดใส่ เหล็กดัด อีกทั้งผู้บริโภคมียโรคประจำตัวเกี่ยวกับเลือดอยู่แล้วคือโรคธาลัสซีเมียค่ารักษาพยาบาล

/ ที่ผู้

- ๘ -

ที่ผู้บริโภคร้องรวมเอาค่ารักษาโรคธาลัสซีเมีย ซึ่งเป็นโรคประจำตัวไว้ด้วย ใบเสร็จจ่ายที่ซื้อนอกโรงพยาบาลก็ไม่ระบุรายละเอียดชนิดของยาและไม่สามารถยืนยันได้ว่าผู้บริโภคเป็นผู้ซื้อมาใช้รักษา ผู้บริโภคไม่ได้ประกอบอาชีพหรือทำงานประจำที่มีรายได้วันละ ๓๐๐ บาท ส่วนค่าเดินทางและค่าทุกข์ทรมานระหว่างเจ็บป่วยก็ไม่มีหลักฐานการจ่ายเงิน และมี [REDACTED] แพทย์ผู้ตรวจรักษา ผู้บริโภคเป็นพยานเบิกความว่า โรงพยาบาลบ่อพลอยได้ส่งตัวผู้บริโภคมารักษาต่อที่โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา พยานเป็นแพทย์เวรแผนกศัลยกรรมกระดูกและข้อจึงได้ทำการตรวจรักษาผู้บริโภค พยานตรวจดูแผ่นฟิล์มเอ็กซเรย์แล้วพบว่ากระดูกของผู้บริโภคบริเวณต้นแขนขวาและกระดูกขาค้นขวาบริเวณใต้เข่าหัก โดยมีจุดที่แตกหัก ๒ จุดใหญ่ รวมทั้งหมด ๔ ตำแหน่ง และยังพบว่าผู้บริโภคเป็นโรคโลหิตจางธาลัสซีเมียซึ่งมีผลทำให้กระดูกของผู้บริโภคบางกว่าคนปกติ พยานแนะนำผู้บริโภคถึงวิธีการรักษา ผู้ป่วยกระดูกหักทั่วไปซึ่งแบ่งเป็น ๒ วิธี คือ การเข้าเฝือกแล้วรอให้กระดูกเชื่อมติดกัน และการผ่าตัดใส่เหล็กตามกระดูก ผู้บริโภคเลือกที่จะรักษาด้วยการเข้าเฝือกแล้วรอให้กระดูกเชื่อมติดกัน พยานเห็นว่าผู้บริโภคมีภาวะโลหิตจางควรต้องมีการให้เลือดก่อนจึงจะดำเนินการรักษาต่อไปได้ แต่ผู้บริโภคแจ้งว่าจะขอย้ายไปรักษาที่กรุงเทพมหานคร พยานจึงไม่ได้ดำเนินการรักษาผู้บริโภคอีก เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยประมาณเลินเล่อไม่ใช้ความระมัดระวังตามสมควร แก่การเลี้ยงรักษาตามชนิดและนิสัยของยีราฟ ทำให้คอและหัวของยีราฟกระแทกตัวผู้บริโภค ขณะกำลังยืนให้อาหารยีราฟจนล้มตกบันได ประตูรถโดยสารได้รับบาดเจ็บ จำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้บริโภค สำหรับค่ารักษาพยาบาลจำนวน ๑๗๘,๒๖๓ บาท เป็นค่าเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการทำละเมิดของจำเลย

/ผู้บริโภค

- ๕ -

ผู้บริโภคมียุทธศาสตร์ในใบเสร็จชำระเงินค่ารักษาจากโรงพยาบาลมาแสดงตามสำเนาใบรับรองแพทย์และสำเนาใบเสร็จรับเงิน เอกสารหมาย จ.๑๓ แม้ผู้บริโภคมียุทธศาสตร์รักษาพยาบาลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจเลือดและใช้ระยะเวลารักษานาน รวมถึงต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาอาการกระดูกหักมากกว่าบุคคลทั่วไป เนื่องจากป่วยเป็นโรคธาลัสซีเมีย แต่ผู้บริโภคมียุทธศาสตร์เลือกที่จะใช้วิธีการรักษาที่เหมาะสมและปลอดภัยกับร่างกายของตน อีกทั้ง [REDACTED] ก็เบิกความตอบคำถามค้านว่า ตามหลักการรักษาหากพบว่าผู้ป่วยมีอาการโลหิตจางหรือช็อคก็จะต้องทำการรักษาโรคดังกล่าวไปพร้อมกับกระดูกที่หัก ค่ารักษาพยาบาล ๑๗๘,๒๖๓ บาทที่โจทก์เรียกร้องจึงเหมาะสมแล้ว สำหรับค่ายาที่ซื้อนอกโรงพยาบาลจำนวน ๗๖,๒๖๔ บาท และค่าพาหนะเดินทางไปรักษาตัวจำนวน ๗๓,๗๐๐ บาท โจทก์มีเพียงใบเสร็จรับเงินจากร้านค้าซึ่งไม่มีรายละเอียดชัดเจนและตารางคำนวณค่าเดินทางซึ่งจัดทำขึ้นเองฝ่ายเดียวมาแสดง โดยผู้บริโภคมียุทธศาสตร์ก็เบิกความตอบคำถามค้านว่าจำนวนเงินที่ระบุในใบสรุปรายการค่าพาหนะเป็นจำนวนเงินโดยประมาณ แต่ค่าใช้จ่ายทั้งสองรายการดังกล่าวเป็นความเสียหายโดยตรงที่เกิดขึ้นจากการทำละเมิดของจำเลย เห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้รวมเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าขาดรายได้ในการดำรงชีพจำนวน ๗๘,๓๐๐ บาทนั้น แม้ผู้บริโภคประกอบอาชีพรับจ้างเป็นล่ามแปลภาษาอังกฤษตามแต่จะมีผู้ว่าจ้าง มีรายได้ไม่แน่นอน แต่ผู้บริโภคสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ เห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ส่วนค่าทุนทุกข์ทรมานระหว่างเจ็บป่วยและค่าเสียสมรรถภาพดำรงชีวิตในการใช้ชีวิตประจำวันจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาทเป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินซึ่งผู้ร้องมีสิทธิเรียกร้องตามประมวล

/กฎหมาย

- ๑๐ -

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๖ เมื่อพิเคราะห์ถึงระยะเวลาที่ผู้ร้องต้องพักรักษาตัวตั้งแต่เกิดเหตุจนถึงปัจจุบันโดยไม่สามารถประกอบกรณียกิจตามปกติเห็นควรกำหนดให้เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๓๕๘,๒๖๓ บาท เมื่อนำไปหักกับเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทที่ผู้บริโภครับชดใช้จากจำเลยผ่านทางกองทุนคุ้มครองผู้บริโภคแล้ว คงเหลือค่าสินไหมทดแทนที่จำเลยต้องรับผิดชอบให้ผู้บริโภคอีก ๓๒๘,๒๖๓ บาท สำหรับดอกเบี้ยเมื่อหนี้เกิดจากมูลละเมิดจึงถือว่าจำเลยผิดนัดตั้งแต่วันทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ จึงต้องรับผิดชอบที่โจทก์ขอตั้งแต่วันทำละเมิด

พิพากษาให้จำเลยชำระเงินแก่ผู้บริโภคจำนวน ๓๒๘,๒๖๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยส่วนที่โจทก์ได้รับยกเว้นนั้นให้จำเลยนำมาชำระต่อศาลในนามของโจทก์ เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ชำระตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี ส่วนค่าทนายความให้เป็นพับ./

นายอิทธิพล ดาววงศ์ญาติ

นายวิมล ถาวรขจรศิริ

เพชร พิมพ์/ทาน